

faa vidt muligt, at tage Hensyn til alle Sider, og vi have ikke mindst taget Hensyn til Industrien. Naar man nu gør Forsøg paa at fremstille vort Arbejde som et Angreb paa den danske Industri; naar man forklarer, at det, der er sket gennem de af os foreslaaede Toldnedsettelse, er ødelæggende for Haandværk og Industri, vil jeg spørge: „Er det virkelig tilladt enkelte Kredse af toldbeskyttede Fabrikker og industridrivende at optræde som Talsmænd og Repræsentanter for hele den danske Industri? Den store Del af vore Haandværkere og industridrivende, som ikke nyder nogen som helst Toldbeskyttelse, men kun kender Tolden som en Udgift, skal den da regnes for intet? Og skal den Frihed for Told paa Raamaterialier og de Nedsettelse paa Hjelpestoffer, som komme denne Del af vor Industri til gode, regnes lig Kul? Seg haaber, at det under denne og de følgende Forhandlinger maa lykkes at oplyse det danske Folk om, at de ensidige Krav, der stilles fra den toldbeskyttede Industris Side, ingenlunde opstilles paa hele den danske Industris Vegne. Heldigvis er der overordentlig mange industridrivende her i Danmark — jeg tør nævne mig selv som Eksempel — der ikke hylde de samme Ansættelser som det ærede Medlem for Horsens. Hvis det Toldlovsforslag, vi her have vedtaget, blev gennemført, vilde efter min Overbevisning hele den danske Industri, ej alene den toldbeskyttede, men ogsaa den store ubeskyttede Industri, vinde overordentlig store Fordele fremfor dem, de have under den nuværende Toldlov. Seg vil altsaa anbefale Tinget at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 2den Behandling, og jeg vil haabe, at Landstinget vil erkende, at det, der er sket herved, er gjort med det Ønske for Øje, endelig en Gang at naa til en antagelig Løsning af Toldspørgsmaalet. Lad os nu afvente, om det andet Ting kan slutte sig til det, vi ere blevne enige om. Men skulde det, som sagt, ikke lykkes, skulde det høje Landsting modsætte sig denne Reform som adskillige andre, saa have vi den Tilfredsstillelse, at vi under den kommende Agitation kunne vise tilbage til den af os foreslaaede moderate Løsning af Spørgsmaalet. Paa dette Grundlag har det da bevisligt ikke været muligt at gennemføre Sagen. Det har ikke været muligt at høje dem, der repræsenterer de bestaaende Toldprivilegier, at høje dem saaledes, at de have accepteret en moderat Løsning. Lad os derfor, naar Sagen nu mislykkes, opstille Kravene principielt, saaledes som vi ønskede dem gennemførte. Lad os rejse en ny Agitation og da med fuld Kraft ar-

bejde hen til, at vi omstøder kunne naa en Sammensætning af Landstinget, der tillader det danske Folk at gennemføre de Reforme, som Regeringen og Folketinget anse for at være de rigtige.

Bullff: Seg vil gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede sidste Taler, den ærede Ordfører (Røedt). Seg tror ikke den ærede Ordfører har nogen som helst Ret til at fremstille mit Standpunkt som et, der ønsker Privilegierne forøgede eller Byrderne for den ubemidlede Befolkning forstørrede, eftersom jeg her i Salen har udviklet og altid bekendt mig til den Ansættelse, at jeg ønsker de Byrder, som netop ere de virkelige Byrder, de egentlige Byrder paa den ubemidlede Befolkning, nemlig Finansstøtterne paa Nødvendighedsartikler, fjernebe, medens jeg derimod ønsker at bibeholde Beskyttelsesstøtterne, som efter min Mening ikke er nogen Byrde paa den ubemidlede Befolkning, men tværtimod det Midde, der sætter en stor Del af den ubemidlede Befolkning i Stand til overhovedet at leve her i Landet. Saa kan det være, at disse Toldstøtter blev en Byrde for den bemidlede Del af Befolkningen; men det var jo ikke det, den ærede Ordfører nævnte. Med Hensyn til Forholdene i 1797 er det rigtigt, at den Gang var Beskyttelsen det herskende, men at Vinden begyndte at vende sig i Retning af Frihandel. Nu derimod ere Forholdene det, at vi have haft Frihandel i et kort Tidsrum, og at man overalt vender sig mod Beskyttelsen igen. Derfor tror jeg, at min Ytring for var berettiget, naar jeg sagde, at vi nu vilde være i Pakt med Tiden, naar vi holdt paa Beskyttelsen og ikke gik i Frihandelsretning. Det, jeg særlig gerne vilde gøre en Bemærkning om, det var dog den ærede Ordførers stærke Udbrud: „Gud hjælpe os, hvis vi fik en Kommission sammensat saaledes, som de industridrivende ønske“. Seg vilde gerne spørge, om det er en Udtalelse, der er i Overensstemmelse med demokratisk Tænkemaade? Thi saa vil jeg sige: Gud hjælpe os for demokratisk Tænkemaade. Maa jeg spørge, om man raisonnerer saaledes, naar det drejer sig om Landbrugets Interesser, at man siger: Gud hjælpe os for en Kommission, der er sammensat saaledes, som Landbruget ønsker det. Seg har aldrig hørt, at man har sagt saaledes. Seg mener, at det er et berettiget Krav, naar det drejer sig om en saa stor Samfundsklasse som den industridrivende, der — Arbejdere og Princi-paler tilfammen — udgør over 1/4 af Befolkningen, at man da ikke siger: „Gud hjælpe os for at faa en Kommission, der er sam-